

**”Nostakaa päänne, te portit.
Kunnian kuningas tulee.
Hän on Herra, väkevä ja
voimallinen,
Herra, voimallinen sodassa.”
Psalmi 24:8**

Hekkaloiden matkassa Ukrainassa

27.2.2024 Uzhgorod

On varhainen aamu. Makuuhuoneemme ikkunasta katselen auringon nousua vuorten takaa. Viime päivien epätavallisen lämpöiset säät ovat saaneet meidät odottamaan luonnon pikaista heräämistä. Kaikki voisi olla niin kaunista, MUTTA

-- kunhan en vain katsoisi maahan: lähellä kulkevaa rujoa voimalinjaa, kaatopaikkaa aidan takana tai naapuruston huolimattomasti rakennettuja taloja. Mieleen hiipii kutsumatta ajatus siitä, kuinkahan tänään jaksaa kaiken sen mitä tuleman pitää. Tarpeet ovat äärettömät ja henkilökohtaiset voimavaramme rajalliset.

Auringon valovoimaa katsoessani mieleni virkistyy, samoin Jumala haluaa meidän myös nostavan ajatuksemme ylös, toiseen, parempaan todellisuuteen.

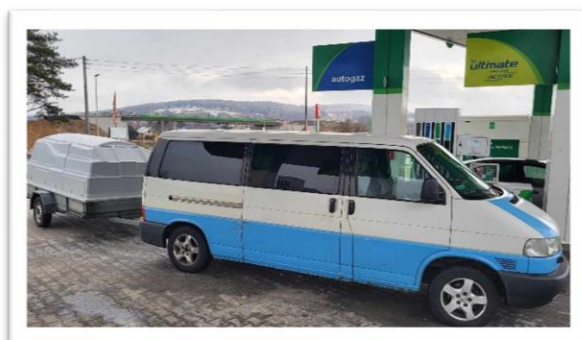
Apua lähelle ja kauas

Helmikuun alussa, ennen Suomesta lähtöä oli useita talkoita, joissa monet teistä olivat mukana (Kiitos <3 <3 <3). Saimme tavarat paketoitua ja pakattua autoon ja niin lähdimme liikkeelle todella painavalla lastilla. Äitiyspakkauksia lähti vajaa 30, joista yli puolet lähetettiin kauas sota-alueille synnytyssairaaloihin. Kenkiä, vaippoja, pressuja, hygieniatarvikkeita, jne. voisien luetella pitkän listan tavaroita. Osa lähti sota-alueille, osa jäi tänne romanikyliin.

→ → **Heti ensimmäisenä päivänä Ukrainassa kävimme viemässä avustustavaraa ja selvittelemässä papereita Vifaniassa.**

Auttaminen on tärkeä osa työtämme. On mahdotonta kulkea kärsivän ohitse: pelkästään eilen heti kotimme ulkopuolella eräs nainen pysäytti automme ja pyysi kynttilää. Kun meillä ei ollut, hän koki, että ”kuolee” siihen paikkaan. ---- Kun pääsimme Holmokin rukouskokoukseen, tuttu pikkutyttö tuli luokseni, hieroi vatsaansa, ja sillä tavoin kertoi olevansa nälkäinen.

Mitä Jeesus tekisi, kysytään. Kulkisiko hän kärsivän ohitse? Entä minä? Kuinka paljon voi muutama pieni ihminen tehdä? Kuitenkin jokainen ihminen on äärettömän arvokas Jumalalle. Nämä ovat vaikeita ja mahdottomia kysymyksiä, joihin joudumme hakemaan jatkuvasti vastauksia.

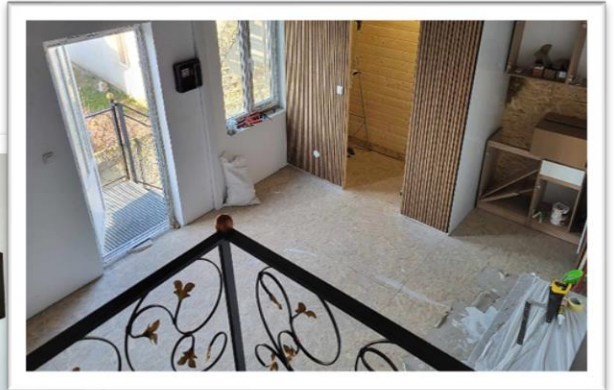
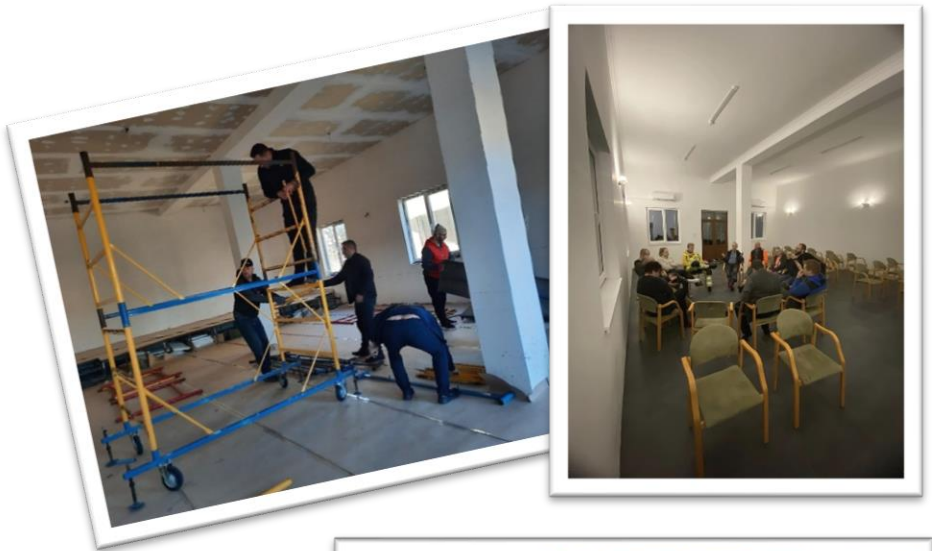

Radvankan romanikylä

on nyt kotimme. Olemme asettuneet jälleen Sergey Latskon kotiin. Tavaramme on tuotu säilöstä ja elämä on alkanut. Ensimmäinen viikko meni tapaamisissa ja työn aloittamisessa.

Sitten tulivat suomalaiset: osa tuli autolla, toiset lentokoneella ja viimeiset, eli Janne ja Anne Harjukoski tulivat Kroatiasta.

Vierellä olevista kuvista näette parhaiten, mitä täällä tapahtui viikon aikana.

← Edustettuna: Kroatia, Ullava, Kaustinen, Kurikka, Joensuu, Holmok (joko unohdin jonkun?)

ja nimeksi tulee **Elämä ja valo - Toimintakeskus** – Viikon aikana seitsemän miestä ja kaksi naista saivat ihmeitä aikaan. Iso Sali on valmis käyttöön otettavaksi. Yläkerran huone, johon haluaisimme muuttaa, tarvitsee vielä kovasti töitä.

Jottei työ olisi ollut aivan yksipuolista, Harjukosken Anne ja Kirsi puolestaan kiersivät kylissä pitäen naisten ryhmiä, koulutuksia ja tavaten ihmisiä.

→ Anne selvittää Fidan lasten turvallisuuskoulutus-ohjelmaa paikallisille työntekijöillemme.

Vieraamme ovat nyt lähteneet. Suunnitelmissa on ensimmäinen kokous uunituoreessa toimintakeskuksessa heti tulevana sunnuntaina kello 16. **Muistathan tilaisuutta rukouksin. Jännityksellä odotamme, mitä tuleman pitää.**

TYÖTOVEREITA

Työn laajeneminen merkitsee aina työntekijöiden tarvetta. Jo nyt ensimmäisten viikkojen aikana olemme kokeneet kipeästi sen, että ”eloa on paljon, mutta työntekijöitä vähän”. Yritämme venyä moneen, mutta paikallisten työntekijöiden tulee aina kantaa ensimmäinen vastuu. → **Fontoshin perhe**

Pasikan lapsi- ja tyttötyö toimii täysin itsenäisesti. Käymme kylällä vain kerran viikossa naistenryhmää vetämässä. Elämä ja Valon työntekijät Nadja Fontosh ja Masha Vudmaska ovat kasvaneet taitaviksi ja vastuuntuntoisiksi opettajiksi, eikä se ole jäänyt huomaamatta.

Tällä hetkellä Nadja osallistuu paikallisen koulun järjestämään koulutukseen ja tämän jälkeen alkaa työskennellä muutaman tunnin viikossa koululla.

Radik Fontosh toimii paikallisen Elämä ja Valon johtajana. Myös hän on kasvanut tehtäviensä vaatimalle tasolle ja ylikin. Hienoa on seurata hänen kehittymistään ja intoaan palvella. Muutama viikko sitten hän sai kuuden vuoden vapautuksen armeijasta, mikä on todella iso helpotus työlle ja perheelle.

→ **Vudmaskan perhe**

Rukoilemme tällä hetkellä mahdollisuutta palkata vielä uusi työntekijä pastori - nuorisotyöntekijän tehtävään. Henkilökin on jo mietinnässä, mutta palkkaus hiertää. Ei siten, että hän haluaisi enemmän, vaan, että meillä ei vielä ole tarvittavia varoja. – Tämä myös rukousaiheeksi! Vaarana kun on, että tämäkin perhe voi paeta Eurooppaan.

JUMALA RAKASTAA NAISIA ja lapsia, ja perheitä

Naisten ryhmät ovat taas alkaneet. Pasikassa virkataan innolla. Ryhmä on vakiintunut niin, että mukana on samat 20 naista ja teinityttöä.

(kuva oikealla)

Holmokin ryhmä on ollut monta vuotta tauolla. Kirsiä oikein pelotti aloittaa, sillä hän uskoi, että vain muutama on kiinnostunut. Yllätys oli suuri ja samalla usko kasvoi, kun tupa oli täynnä äitejä ja lapsia.

Puhuttiin, kuinka Jumala haluaa, että käännyimme Hänen puoleensa ja pyydämme apua. Sitten askarreltiin Mashan ohjauksella hiuspinnejä. Niistä tykkäsivät kaikki!

- Kirsi pääsi varamummoksi, jotta viiden lapsen äiti sai muutaman minuutin omaa aikaa.
- Veikko opettaa Holmokin seurakunnassa uskon perusteita. Raamatusta, Jumalasta, synnistä, Jeesuksesta, jne. Tässä Nadja tulkkaa unkariksi.

Kiitämme Jumalaa, että olet mukana työssä omalta osaltasi. Siunattua alkavaa kevättä.
ETHÄN UNOHDA LÄHETYSTYÖTÄ.

Toivottelevat,

Kirsi ja Veikko

Voit olla meihin yhteydessä: kirsi.hekkala@fida.info tai veikko.hekkala@gmail.com

(Olemme myös Facebookissa)

Tilinumero: Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56, viite: 12810